

Albatroși pe tractor

Correspondența telefonică din Moscova

T într-un colț, păpădii. Ca un pălănieș alb, puțol acestora coboară lin spre pământ și umple aerul cu un miros puternic, dar gingaș. — Oare păpădii sînt ierburii? Victor zîmbeste bafoșilor. Mai înfil trebuie să îți, apoi să vorbești. Acestea nu sînt ierburii, ci ceai. Tractorul se apropie de mijlocul pășunii și Victor se oprise. Deasupra tractorului zboară albatroși. Cu aripile albe și înfinte, de parcur fi deasupra mării. Numai că în stepă albatroșii se simt mai curajoși și nu sperie cituși de puțin zgomotul tractorului. Iți vine în gînd o comparație. Aici este o mare, iar tractorul o corabie.

Victor se străduiește să acopere zgomotul tractorului: — Aici este mai bine. Iar în ceea ce privește tractorul... El nu-și termină fraza. Tractorul a început să trosnească puternic. Trebuie să înaintez mai prudent. Victor trece la viteza cea mai mică și-și scoate capul din cabină pentru a observa dacă cositoare nu se lovesc de pămînt. Dar în ceea ce privește tractorul lui Victor Dubinin, el ca înfășurare nu se deosebește cu nimic de celelalte tractoare; totuși în toată regiunea pămînturilor desfundate el este cunoscut. Tatăl costă în faptul că acest tractor obișnuit „D.T.54” a salvat un alt tractor nou. N-a avut loc nici un miracol, dar pur și simplu comsomolista Victor Dubinin lucrează de peste trei ani cu tractorul său fără reparații generale și în timpul acesta el a economisit numai la reparații o sumă echivalentă cu costul unui tractor nou.

Dar unde se găsește acest tractor nou? Desigur, el își are locul său în adămurile hață de oțel pe care a amenajat-o anul acesta colhozul. Dar Victor nu-l caută. El a refuzat să primească tractorul nou și și-a luat angajamentul să lucreze cu vehiculul său „D.T.54” încă doi ani fără reparații generale. Acesta este darul pe care l-a făcut el în cinstea celui de-al XXII-lea Congres al Partidului drag.

Încă de mic Vitka Dubinin a îndrăgii tehnica. Din bucăți de lemn și sîrmă el își mesterea singur jucării și le numea „tractoare” căci în apropiere de casa lui Vitka se găseau adevărate tractoare „CTZ”. Mai tîrziu visul și s-a realizat. De atunci, Victor a condus singur tractoare. Victor Dubinin a devenit cunoscut în tot raionul. Încă de pe atunci i se spunea „tractoristul de aur”. El ara mai repede pentru că cunoștea pînă în cele mai mici amănunte cîmpul semnat cu gîru. El a fost primul care a îndeplinit planul și tractorul lui a erat primele brazde. Pămîntul își dezvăluia măruntaiele cu satisfacție și aburii țeseau din el de parcur fi respirat, bucurîndu-se de eliberarea lui.

Cîte secole te-ai prelîcut în adormiri, dar acum noi te-am trezit. Iată ce tractor am eu — își spunea Victor. În toată lupte pentru desfundarea flăcăului a fost chemat la armată. El a făcut-o în aviația cu reacție. A zburat cu avionane, dar tot timpul ducea dorul pămîntului. Aripă, viteză, da! Cu toate acestea, cel mai mult îi place să lucreze cu prietenul său tractorul, cînd cu cositoare pentru în, cînd cu secarioare pentru grîne.

O pasăre trece foarte aproape de el. — Obrăncii mai sînt pescuși!

Scrisoarea tineretului sovietic adresată Congresului P. C. U. S.

C omsomoliștii, toți tinerii și tînerele din Uniunea Sovietică au jurat solemn devotament față de Partidul comunist, și-au luat angajamentul că vor merge neobosit înainte sub steagul marxism-leninismului, că vor lucra în toate sectoarele construcției comuniste acolo unde este mai mare nevoie, că vor munci astfel încît să fie participanți demni la construcția comunismului.

Acces jurămînt este cuprins în SCRIȘOAREA TINERETULUI SOVIETIC ADRESĂ CONGRESULUI, care a fost discutată și adoptată în unanimitate la marile mîninguri și adunări ale tineretului care au avut loc în întreaga țară.

Tînărul om sovietic, se subliniază în scrisoare este stăpin deplin în țara sa, 400.000 de tineri și tînere au fost aleși în societate de deputați ai oamenilor muncii. Sute de mii de tineri conduc întreprinderi, colhozuri, sovhozuri, mulți reprezintă și ai tineri generalii au avut cîinstea de a fi aleși delegați la congres. Pentru noi cea mai mare cinste, declară autorii scrisorii, este de a merita înaltul titlu de oameni de comunist.

Raportul Congresului despre rezultatele muncii sale după Congresul al XX-lea al partidului, tineretul sovietic scrie că în acești ani aproximativ 2 milioane de tineri și tînere au plecat pe pămînturile desfundate, pe șantierele comunistului. Cu participarea activă a tineretului au fost înălțate 39 furnale și cupitoare Martin, 29 laminare și secții, 30 întreprinderi chimice, 40 mine carbonifere, au fost electrificate peste 6.000 km căi ferate, 500.000 de tineri și tînere au cultivat anul acesta porumb pe 12,5 milioane ha.

Tineretul sovietic declară că hotărârile celui de-al XXII-lea Congres vor deveni programul vieții sale.

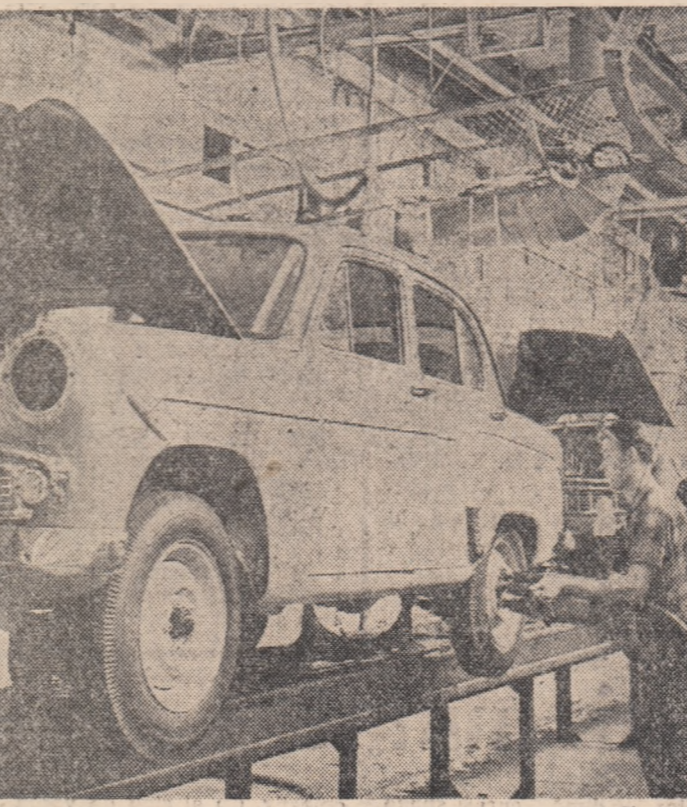
Cine oare n-a admirat vîntul ce-ri de la înălțimile regiunii Lvov și pînă la limanul albastru al Mării Negre? Pretutindeni, întinderi mari de pămînt, intin-bogat cum nici nu se poate găsi. Dar cel mai rodnic și mai minunat este pămîntul de aci, din Pricarpatic. Iată pe ce pămînt, în colhozul „Taras Șevcenko” trăiește comunităta noastră, tînăra Rozalia Jemcișin. Cum este ea? Ca și celelalte mînt din țările Galitiei, este puțin cam rușinoasă, înaltă, cu coște lungi și negre. De sub sprîncenele grele se văd ochii cenușii. Cîntă bine și știe multe cîntece lirice, mai ales dintre cele locale.

Sint mulți eroi pe pămîntul nostru, oameni pe care Nikita Sergheevici Hrușciov „a numit „farul”, dar „farul” acesta are ceva deosebit.

Rozalia a fost eleva lui Eughenia Alekseevna Dalnîk, cunoscută mestră a recolto-lor de porumb cum o numim noi. Eune au fost sfătuită pe care le-a dat ea comsomolistei Rozalia Jemcișin.

A venit toamna cu darurile ei bogate și fetele au fost deosebit de mîndre. Au avut și de ea! Prima lor recoltă a fost trimisă la Expoziția agricolă model.

L. GRAFOVA
redactor la ziarul „Komsomolskaia Pravda”
Moscova, 16 octombrie 1961

COMSOMOLIȘTII ANULUI 1961

Întreprinderi care au primit înaltul titlu de întreprinderi ale muncii comuniste. La fabrica de încălțăminte „Kapranov” producția muncii a ajuns încă de pe acum la nivelul prevăzut pentru sfîrșitul septemalului. La fabrica de ceasuri, jurnatele din numărul muncitorilor au studii medii și superioare. Un muncitor din trei este inovator.

Mulți din aceste realizări minunate, raportate Congresului, sînt strîns legate și de numele Comsomolului, de activitatea milioanelor de membri ai Comsomolului.

„Invățăm la Lenina, la scoala tehnică, scriu Nikolai Rostorenko, Liuba Șolnikova și Vesilii Sid în scrisoarea adresată C.C. al Comsomolului. Părinții noștri au fost și ei comsomoliști. Ei au părat revoluția și ne-au fîruit o

Romantismul muncii de constructor

Toți știu că porumbelii sînt păsări cărora le plac așezările de locuitori dar înăcă ei adăscămintele n-a auzit ca ele să-și facă cuib acolo unde mai continuă lucrările de construcție. Dar iată că brigada de muncă comunistă a lui Ghenadi Maslennikov a adus pe șantier un coteț cu porumbel. Aceasta s-a înămpliat încă cu mulți ani în urmă, cînd la chemarea Partidului Comunist, primele detașamente de comsomoliști au pornit a înfrumuseța orașul drag. De atunci, oriunde cu îndărit cîidării noi, acești tineri muncitori au adus pe șantier înaltădeacăna un coteț cu porumbel de culoare galben-deschis: păsările păcili s-au imprietenit bine cu oamenii profesiei celei mai pasnice de pe pămînt.

Biografia de muncă a lui Ghenadi Maslennikov a început cu uzina de frîne, unde a venit ca ucenic. Tînărul făcîdu — aproape o bășețandru — a devenit cîndă muncitor calificat. Probabil, că cu timpul, din el cîr fi crescut unul din aceia

Romantismul muncii de constructor

pe care poporul îi numește cu respect „maștrii cu mîni de aur”. Dar la uzină s-a mai vădit încă un talent al făcîndului — talentul de organizator, și colectivul îl alege pe Ghenadi în munci de răspundere pe linie sindicală.

După aceasta, partidul și guvernul au chemat tineretul capitelăi să-i ajute pe constructorii, care-și iubește profesia cu pasiune. Iar această dragoste s-a revărsat într-un torrent de energie dît de puternic, înăcă nimic nu-l poate sta în cale.

Acum brigada da muncă

comunistă a lui Ghenadi Maslennikov construiește un imobil cu 3 etaje. Tinerii constructori vor termina montarea lui la 17 octombrie în ziua deschiderii celui de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S., cu 4 zile înainte de termenul fixat în grafic.

Pentru brigada acest imobil reprezintă un record original. El este al nouălea imobil construit anul acesta, deși în plan se prevedea construirea a numai șase clădiri. Astfel, de pe acum, tinerii muncitori cu și montat 3 imobile în contul anului 1962.

„Departe, spre dreapta este o vale. Acum un an, acolo se termina bulevardul Lenin. Acum el se termina acolo unde se ridică imobilul pe care-l termina brigada lui Ghenadi Maslennikov.

Intocmai cum sculău un vechi cunoscut se îndreaptă macaraua-torn spre puternica mașină care transportă blocurile întinzîndu-i amabil un braț de oțel. Blocurile direct montate și cu gaurile puse, plătuse lin spre locul unde, la etajul IV, se remarcă prinse colțuși, silueta înaltă a brigadierului.

La 17 octombrie brigada se va muta la o adresă nouă, acolo unde acum se vede abia țeșt din pămînt fundamentul de beton al unui nou imobil. În ziua aceea bulevardul Lenin se va mări cu încă o casă.

Absolvenții ai unor școli moscovite sărbătoresc fericiti acest important eveniment din viața lor.

Volodia Guriev, secretarul...

Pînă ce are unele necazuri cu soțul ei. Cu un cuvînt și-a deschis inima în fața lui Volodia.

Este o mare cinste cînd oamenii au încredere în tine. Dar este prea puțin să-ți ascuți. Trebuie să justifice încrederea ce ți s-a acordat. Aceasta înseamnă să-ți ajuți.

Volodia Guriev a știut ce trebuia să facă. A el și de vorbă cu soțul nu numai ca de la bărbat

Correspondența telefonică din Chișinău

la bărbat, dar ca un conducător stimat de tineret, ca secretar de Comsomol.

Iar cînd au terminat discuția, Volodia l-a luat pe tînc și l-a plimbat prin combinat. L-a arătat tînere muncitoare care au ajuns mestră în producție. L-a arătat băieții care fără a ieși din producție au absolvit școli superioare. L-a arătat viața adevărată.

Tînărul a înțeles. Și aceasta a fost principialul.

Pe șantierul hidrocentralei Ciukurgan angajamentele în cinstea Congresului au fost dușe la îndeplinire.

